

خبر

رونق پیک‌های موتوری در شرق آسیا

بر اساس نتایج یک نظرسنجی رسمی در ۱۰ کشور جنوب شرقی آسیا، سفارش غذای آنلاین از آغاز محدودیت‌های کرونایی به‌ویژه در یک‌سال اخیر با مشارکت فعال پیک موتوری‌ها نسبت به دو سال قبل از همه‌گیری بیش از ۳۰ درصد افزایش یافته است. پیک موتوری‌هایی که در ادامه محدودیت‌هاو تعطیلی رستوران‌ها با تلاشی دوچندان، صاحبان این صنف را از ورشکستگی حتمی نجات داده‌اند؛ بازار کار ساده و پررونق برای جوانانی قانع که با استفاده از نرم‌افزارهای جدید، روی گوشی‌های همراه، هم‌وسعت یافته و هم با تحویل به موقع غذا و کسب رضایت بیشتر مشتری زمینه‌ساز افزایش درخواست غذاهای آنلاین و تبدیل آن به یک عادت عمومی شده‌اند. تغییر ذائقه برای سفارش غذای اینترنتی با توجه به محاسن آن به اعتقاد کارشناسان در دوران پساکرونا نیز ادامه خواهد داشت. حجم بالای خریدهای اینترنتی تا سال ۲۰۲۵ میلادی با رشدی سه برابری، ارزش تراکنش‌های مالی را در منطقه جنوب شرق آسیا به بیش از ۲۸ میلیارد دلار افزایش می‌دهد.

فایزرو آزمایش داروی خوراکی کرونا

شرکت داروسازی فایزر از آغاز مطالعه روی نوعی داروی خوراکی برای پیشگیری از خطر ابتلا به بیماری کرونا خبر داد. این دارو موسوم به (PF-۰۷۳۲۱۳۳۲) را در حداکثر ۲ هزار و ۶۶۰ فرد ۱۸ ساله و بالاتر که از سلامت کامل برخوردارند و در خانواده‌ای زندگی می‌کنند که یک نفر از آنان به بیماری کرونا مبتلاست، مورد آزمایش قرار می‌دهد. در این بررسی (PF-۰۷۳۲۱۳۳۲) با دوز کمی از داروی ریتوناویر آزمایش می‌شود. فایزر همچنین اوایل ماه جاری اعلام کرد که آزمایش روی داروی (PF-۰۷۳۲۱۳۳۲) را برای درمان بیماران کرونا در افراد بزرگسال که بیماری‌شان با علامت همراه است و در بیمارستان بستری نشده‌اند، آغاز کرده‌است.

اوجگیری مرگ‌ومیر کرونایی در آمریکا

پس از آنکه سویه مسری دلتا باعث افزایش موارد ابتلا به کرونا در آمریکا شد، آمارهای بیمارستانی در این کشور نشان می‌دهند که تعداد موارد فوتی ناشی از ابتلا به این بیماری در برخی از ایالات این کشور، اوجگیری دوباره داشته است.

بر اساس داده‌های وزارت بهداشت و خدمات انسانی ایالات متحده، میانگین هفت روزه مرگ‌ومیرهای کرونایی در بیمارستان‌های این کشور ۸٫۹ درصد است که به نسبت اوج اخیر موارد فوتی در ماه سپتامبر سال جاری میلادی رو به کاهش است.

این در حالی است که مرگ‌ومیرهای کرونایی در آمریکا طی ماه‌های اخیر و پس از شیوع سوویه دلتا به‌ویژه در برخی از ایالت‌ها افزایش داشته‌است. بنا به گزارش‌ها آمار مرگ‌ومیر به بیش از طی یک روز بیش از ۳ هزار نفر در روز بالغ شده‌است. بر اساس تازه‌ترین داده‌های دانشگاه جانز هاپکینسن، در بیشترین آمار فوتی تنها طی ۲۴ ساعت ۳ هزار و ۱۴۵ قربانی کرونا در آمریکا ثبت شده که رکورد جدیدی محسوب می‌شود.

هشدار نسبت به تهدید قشر ضعیف توسط کرونا

ضربه مهیب همه‌گیری به مهاجران

گزارش

سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) در گزارشی اعلام کرد همه‌گیری کرونا و عواقب ناشی از آن زندگی مردم در سراسر جهان را تغییر داده و مهاجران به طور قابل توجهی بیش از سایر گروه‌های جمعیتی از این وضع متأثر هستند.

اجبار به ادامه کار

سازمان همکاری و توسعه اقتصادی اعلام کرد مهاجران با کار خود نیاز بخش‌های مهم از اقتصاد مانند خدمات عمومی، بهداشتی، نقل‌وانتقال کالاها و خرده‌فروشی را برآورده می‌کنند. این در حالی است که فعالیت این طبقه اجتماعی حتی در دوران محدودیت‌های کرونا نیز ادامه یافته و به نیازهای خدماتی جامعه پاسخ داده است. به همین دلیل دولت‌ها، از جمله آلمان در اوج اقدامات ضد کرونا و بستن مرزهای‌شان، استثنائاتی را در مورد ورود کارگران مهاجر برای مواردی مانند برداشت محصول قائل شدند. نکته مهم در میانه بحرانی چون همه‌گیری کرونا، تأثیری است که این فاجعه بر گروه‌های آسیب‌پذیر می‌گذارد و پناهجویان و مهاجران به عنوان یکی از پایین‌ترین رده‌ها در طبقه‌بندی‌های یک جامعه در این میان از اهمیت بسیاری برخوردارند؛ خاصه آنکه این طبقه به خاطر فقدان بنیان مالی قوی و خدمات اجتماعی شهروندان کشورهای میزبان، از موقعیت بسیار شکننده‌ای برای ادامه

فرشاد گلزاری

روزنامه‌نگار

سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) در گزارشی اعلام کرد همه‌گیری کرونا و عواقب ناشی از آن زندگی مردم در سراسر جهان را تغییر داده و مهاجران به طور قابل توجهی بیش از سایر گروه‌های جمعیتی از این وضع متأثر هستند.

حیات خود بر خور دارند. مهاجران به طور متوسط ۲۴ درصد پزشکان و ۱۶ درصد پرستاران را در سراسر کشورهای سازمان همکاری و توسعه اقتصادی تشکیل می‌دهند؛ بنابراین در صف مقدم مبارزه با کرونا هستند. هم‌زمان پناهجویان و کارگران مهاجر در بخش‌های خدمات به دلیل تماس مستقیم بیشتر با مشتریان و شرایط اغلب بد زندگی از جمله زندگی در خانه‌های کوچک و نامناسب، بیشتر از سایر بخش‌های جامعه به کرونا مبتلا شده‌اند. این در حالی است که تحقیقات سازمان همکاری و توسعه اقتصادی در کشورهای مختلف نشان می‌دهد که خطر آلودگی در میان مهاجران حداقل دو برابر بیشتر از سایر شهروندان است. این امر در میان آمار اشتغال این افراد و موج بیکاری در میان آن‌ها نیز مشهود است. بررسی داده‌های بازار کار نشان می‌دهد بسیاری از مهاجران در صنایع تحت تأثیر این بحران از جمله صنعت ساختمان و غذا فعالیت می‌کنند. علاوه بر این، بسیاری از مهاجران به احتمال زیاد خود اشتغال بوده و دارای کار موقتی هستند که این امر آنها را در معرض

خطر از دست دادن معیشت خود قرار می‌دهد و با توجه به اقامت بسیاری از مهاجران در سکونت‌گاه‌های استیجاری، تبعات ناشی از ویروس کرونا فشار مالی سنگینی را بر خانواده‌ها گارگران مهاجر وارد می‌کند. سلب حمایت‌های دولتی از این گروه، آنها را در شرایطی که اکثر گروه‌های عادی در جامعه از کار دست کشیده‌اند، مجبور به ادامه فعالیت در این شرایط خطرناک می‌کند.

مهاجران، گرفتار بیکاری

داده‌های سازمان همکاری و توسعه اقتصادی نشان می‌دهد مهاجران بیشتر از سایرین تحت تأثیر عواقب اقتصادی شیوع بیماری کرونا قرار گرفته‌اند. بسیاری از آنها در صنایع غذایی و در صنعت هتلداری و گردشگری کار می‌کنند؛ یعنی درست همان بخش‌هایی از اقتصاد که بیشتر از همه برای بقای خود باید تلاش کنند و در این دوره زیان دیده‌اند. بنابه‌آمار موجود، یک چهارم کل کارکنان هتل‌ها و رستوران‌ها

در اتحادیه اروپا را کارگران مهاجر تشکیل می‌دهند؛ یعنی دو برابر بیشتر از کل بخش‌های دیگر اقتصاد. قرار دادهای کاری این کارگران در این صنایع معمولاً کوتاه‌مدت، موقتی و اغلب گنگ است. این سازمان هشدار می‌دهد مهاجران اغلب اولین کسانی هستند که بیکار می‌شوند.

بر اساس تحقیقات «انستیتو بازار کار و پژوهش‌های شغلی» آلمان، میزان اشتغال مهاجران در جریان همه‌گیری کرونا ثابت مانده، اما در مقایسه با دیگر اقشار جامعه، شمار بیشتری از مهاجران کارشان را در این دوره از دست داده‌اند. در بخشی از این پژوهش آمده است پس از اینکه دوره‌های ادغام و یادگیری زبان در جریان همه‌گیری کرونا متوقف شدند، شرکت‌کنندگان این دوره‌ها نیز در آژانس کار فدرال آلمان، به عنوان بیکار ثبت شدند.

در حالی که شمار زیادی از مهاجران طی قرنطینه‌ها و تعطیلی‌های همه‌گیری کرونا موقعیت کاری خود را از دست داده‌اند، وضعیت طی سسال جاری میلادی بهبودهایی یافته و میزان اشتغال در میان مهاجران به سطح یک سال قبل از آن رسیده است. براساس تحقیقات این انستیتو، شمار مهاجرانی که ساعات کاری‌شان (در ادامه همه‌گیری کرونا) کاهش داده شده و مجبور به کار کوتاه‌مدت شده‌اند، در مقایسه به اشخاصی که پس‌زمینه مهاجرت ندارند، بیشتر است.

بنابر تحقیقات این انستیتو در زمینه کار اداری از منزل نیز تفاوت‌هایی وجود دارد. فقط سه درصد از مهاجران در ادامه همه‌گیری کرونا کارهای رسمی‌شان را از منزل انجام می‌دهند؛ در حالی که این میزان، در میان اقشار دیگر جامعه به یک‌سوم می‌رسد. «لیدوینا گونداکر»، محقق انستیتو بازار کار و پژوهش‌های شغلی آلمان گفت: «در مجموع روند بسیار مثبت ادغام مهاجران در بازار کار که طی سال‌های گذشته جریان داشت، به‌خاطر همه‌گیری کرونا متوقف شد.» به‌گفته «هربرت بروکر»، از دیگر محققان این مؤسسه، خطر اینکه مهاجران موقعیت کاری‌شان را از دست بدهند و اخراج شوند، بیشتر از دیگران است. بروکر گفت که مهاجران اغلب در شرکت‌ها و کارخانه‌های کوچکتر به صورت محدود و برای مدت زمان مشخصی استخدام می‌شوند.

بدهی ۷ میلیون دلاری کارفرمایان به کارگران صنعت پوشاک

سرقت دستمزد در قلب آمریکا

کارگرانی که در کارگاه‌های تولید پوشاک ایالات متحده مشغول به کار هستند، شرایط نامساعدی را تجربه می‌کنند. اگرچه دولت‌مردان این کشور به دنبال تصویب قانون حمایتی از این گروه هستند، اما کارفرمایان مخالفت خود را با آن اعلام کرده‌اند. «نوامه تیلور» خبرنگار حوزه کارگری است که مسائلی مانند آسیب‌های شغلی و مشکلات کارگران مهاجر را مورد بررسی قرار می‌دهد. او در گزارشی وضعیت زنان شاغل در کارگاه‌های تولید پوشاک لس آنجلس را شرح داده است. ترجمه این گزارش مفصل که در (Times Equal) منتشر شده را در ادامه می‌خوانید.

گزارش

شرایط کاری سخت خود هستند. این زنان از دولت می‌خواهند با تصویب یک ماده قانونی از آنها حمایت کند. در واقع، آنها خواهان اجرای لایحه شماره ۶۲ مجلس سنا هستند. در حال حاضر، مجلس نمایندگان ایالات متحده در حال بررسی طرحی است تا به شرایط استثنای زنان کارگر مهاجر شاغل در کارگاه‌های خیاطی پایان دهد. به گفته فعالان کارگری؛ مشکل اساسی این گروه شغلی عدم دریافت حقوق کافی است. به عبارت دیگر، آن‌ها با پدیده‌ای به نام «سرقت دستمزد» روبه‌رو هستند. صنعت پوشاک ایالات متحده بیش از ۷ میلیون دلار در قالب دستمزد به کارگران بدهکار است. به گفته یکی از فعالان کارگری اهل مکزیک، اتحادیه‌های کارگری برای بهبود وضعیت مزدبگیران پیش از این اقداماتی انجام داده‌اند که هیچ ثمری نداشته است. دختران مهاجر مکزیکي توانسته‌اند اتحادیه خود را تشکیل دهند و یکی تشکل‌های وابسته به فدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری باشند. در دهه ۸۰ میلادی، این گروه با پیگیری‌های خود توانست

تسا قانونی را در حمایت از حقوق مزدی کارگران به تصویب برساند. اگرچه از زمان تصویب این ماده قانونی سال‌ها می‌گذرد، اما هیچگاه اجرایی نشد. کارفرمایان از خلاءهای قانونی نهایت استفاده را می‌برند. «ماريسا

نونسیو» مدیر یکی از سازمان‌های مردم‌نهاد حامی حقوق کارگران صنعت پوشاک در ارتباط با وضعیت این گروه شغلی گفت: «بزرگ‌ترین مشکل این زنان این است که آنها به صورت حتمی، دستمزد دریافت می‌کنند. یعنی برای دوخت هر لباس، مبلغی به آنها پرداخت می‌شود. در حالی که دستمزد باید افزایش داشته باشد. برخی از کارگاه‌های هزینه دوخت هر لباس را دو سنت کاهش داده‌اند و این موضوع سبب می‌شود تا بسیاری از حداقل حقوقی محروم باشند. اگر آنها بخواهند حداقل حقوق را دریافت کنند، باید تعداد بی‌شماری لباس در یک ساعت بدوزند که این موضوع از توان بشر خارج است.»

آسیب‌های ناشی از کار

کارگرانی که به صورت حتمی اشتغال دارند و برای دوخت هر لباس مبلغ ناچیزی دریافت می‌کنند، ناچارند با سرسختی بیشتری تن به کار دهند. این موضوع سبب بروز آسیب‌های ناشی از کار می‌شود و جان آنها را در معرض خطر قرار می‌دهد. حوادث کار متعددی مانند فرو رفتن سوزن در دست یا سوراخ شدن دست کارگران با ماشین‌های چرخ خیاطی صنعتی بارها گزارش شده است. همچنین مشکلات عضلانی در میان کارگران صنعت پوشاک بسیار زیاد است. میانگین درآمد کارگران صنعت پوشاک در لس آنجلس حدود پنج دلار و ۵۰ سانت در هر ساعت است؛ در حالی که حداقل دستمزد قانونی در این شهر از اول ماه ژانویه ۱۵ دلار اعلام شد. مجمع نمایندگان لایحه ۶۳۳ را تصویب کرد تا این گروه شغلی حداقل دستمزد قانونی را دریافت و کارفرمایان دستمزد اضافه کاری را پرداخت کنند. شرکت‌های مد با سوءاستفاده از ماده‌های قانونی حامی پیمانکاران، لایحه حمایتی ۶۳۳ را دور زدند. به عبارت دیگر، مزد ناچیزی برای مزدبگیران در نظر گرفتند. یک فعال کارگری درباره نقش پررنگ زنان برای احقاق حقوق این گروه شغلی توضیح داد: «بسیاری از زنان کارگر،

رهبری اتحادیه‌های کارگری را برعهده دارند؛ زیرا با مشکلات بیشتری روبه‌رو هستند. اگرچه دریافتی مردان و زنان تفاوت چندانی ندارد، اما مسائلی مانند تعرض و خشونت کلامی علیه زنان در کارگاه‌ها بسیار زیاد است.» یک زن مهاجر آسیایی که تجربه اشتغال در کارگاه‌های خیاطی قاره کهن را دارد، درباره شرایط شغلی خیاط‌خانه‌های ایالات متحده توضیح داد: «شرایط موجود در کارگاه‌های خیاطی لس آنجلس، من را به وحشت انداخت؛ شرایطی که چندان بی‌شباهت به شرایط موجود در آسیا نیست. کارگران گاهی اوقات یک ساعت کار حدود سه دلار دستمزد دریافت می‌کنند که مشابه دستمزد برخی از کارگاه‌ها در آسیاست. اگرچه هزینه‌های زندگی در ایالات متحده بیشتر است اما کارگران همان دستمزد را دریافت می‌کنند.» کارفرمایان به دلیل فرار مالیاتی و پرداخت دستمزد کمتر، تمام نیروی انسانی خود را به صورت قطعه‌دوزی استخدام می‌کنند. نه‌تنها افزایش سرعت دوخت از منظر توان انسانی غیرممکن است بلکه کارفرمایان اجازه نمی‌دهند تا کیفیت فدای کمیت شود. بسیاری از مصرف‌کنندگان از شرایط موجود در کارگاه‌ها اطلاع ندارند؛ زیرا هیچ آموزشی درخصوص وضعیت کاری مزدبگیران ندیده‌اند و با خرید خود زمینه استثمار بیشتر کارگران را فراهم می‌کنند. در چنین شرایطی، قانونگذاران تا ۱۰ سپتامبر فرصت دارند تا قانون حمایتی کارگران را به تصویب رسانند اما بسیاری از شرکت‌های تولیدکننده پوشاک با تصویب این لایحه مخالف هستند و تمام تلاش خود را به کار می‌گیرند تا مقامات را از تصمیم خود منصرف کنند. بسیاری از کارفرمایان با توجیه‌های ناروای خود استدلال می‌کنند این ماده قانونی می‌تواند هزینه نیروی کار را افزایش دهد که در نهایت منجر به افزایش قیمت کالای نهایی می‌شوند. همچنین کارفرمایان مجبورند تا محصولات خود را به کارگاه‌های آسیایی سفارش دهند و در نهایت بخش اعظمی از نیروهای خود را به دلیل کاهش حجم محصولات تولیدی، تعدیل خواهند کرد.